

Komunistický svaz mládeže, z.s.

Ústřední rada

Politických vězňů 9, 111 21, Praha 1

e-mail: ksm@ksm.cz, web: www.ksm.cz

KSM k výsledku krajských voleb

Sobotní krajské volby skončily pro KSČM nevídaným neúspěchem. KSČM se dostala pouze do čtyř ze třinácti zastupitelstev, a i tam jen těsně nad pětiprocentní hranicí. A to včetně Ústeckého kraje, kde doteď držela KSČM dokonce hejtmanskou funkci! Do obrazu dodejme propad proimperiální a establišmentové sociální demokracie, která ovšem měla odkud padat; a naprostý neúspěch prvního volebního pokusu tzv. Levice, transformace staré SDS v pokusu o syntézu mezi německou Die Linke a řeckou Syrizou. Andrej Bona, který před rokem kandidoval do EP s Kateřinou Konečnou, totiž nyní v Jihomoravském kraji vedl kandidátku, která získala pouze dvě stovky hlasů. Bída sociáldemokratického reformismu postihuje všechny jeho podoby. Přitom Piráti, strana, která v Praze zdrazuje MHD, bourá antifašistické pomníky a vyzdvihuje imperiální spojenectví v EU a NATO, slaví v krajích úspěchy přitáhnutím mládeže. Takový je stav, taková je situace. Jaké jsou ale příčiny debaklu tohoto reformismu?

KSM se několikrát v posledních letech vyjádřil o politické situaci a speciálně o postupu KSČM. Vždy tak činil s úmyslem pomoci komunistickému hnutí jako celku. Jmenujme prohlášení z poslední doby:

- Postoj PUR KSM po parlamentních volbách v roce 2017, které skončily propadem výsledku na necelých 8 procent, poukazoval na omezení se na práci při volbách a v zastupitelských orgánech, na vzdání se revoluční minulosti a ztráty vazby na pracující a jejich boje. <http://www.ksm.cz/dokumenty/vyjadreni-predsednictva-ustredni-rady-ksm-k-parlamentnim-volbam-2017.html>
- V roce 2018 UR KSM vydala svůj postoj, který analyzoval rodící se vládu. Ukazoval, že vláda není ani nejmenším posunem v odporu vůči imperiálním strukturám NATO a EU a vůči válečným přípravám. Že reformistický program se dostane do konfliktu s blížící se kapitalistickou krizí, v které se projeví pravé třídní zájmy. A že pro jakoukoliv komunistickou stranu, která nemá ve společnosti dostatek sil k obraně a prosazení svých požadavků, bude toto angažování jen škodlivé. <http://www.ksm.cz/z-aktivit-ksm/postoj-k-politickemu-vyvoji-v-cr.html>
- V roce 2019 jsme poukázali na nezásadový program do Evropského parlamentu kandidátky „KSČM-Česká levice společně“, který přitakával imperialistické Evropské unii jako jedinému možnému vývoji. To za podmínek, kdy rostla lidová nespokojenost s politikou EU a kdy této přirozené nespokojenosti využívaly šovinistické a reakční strany, které odváděly její pokrokový potenciál. <http://www.ksm.cz/dokumenty/k-volbam-do-evropskeho-parlamentu-2019.htm>

Tyto kritizované charakteristiky politiky KSČM se naplno projevily v dalším vývoji.

Volby do EP skončily dalším ústupem, zvolením pouze Kateřiny Konečné a vzestupem oportunistických sil. Kapitalistická krize, která se dlouho připravovala a která teprve začíná,

Komunistický svaz mládeže, z.s.

Ústřední rada

Politických vězňů 9, 111 21, Praha 1

e-mail: ksm@ksm.cz, web: www.ksm.cz

spadla vjedno se současnou situací epidemie. Reformistickému programu vlády rychle dojde dech za situace vážných sociálních dopadů, nezaměstnanosti, zdražování a ztráty živobytí. I zvyšující se státní dluh pevněji usadí finančníky jako žáby na prameni výnosů z daní. Do popředí vystupuje jeden z rysů imperialismu, jímž je dotování snižující se míry zisku veřejnými rozpočty. Ať prostřednictvím tisku peněz centrálními bankami, tak různými finančními megainjekcemi, resuscitujícími penězi vydřenými zdaněním pracujících skomírající korporace či akciové společnosti se zcela uměle do výšin nafukovanými cenami akcií. Zahraničněpolitická orientace vlády posilovala imperiální politiku: dalším vysíláním vojáků do zahraničních misí, zbrojením, eskalováním konfliktů s Ruskem a Čínou, přepisováním pokrokových dějin a zpochybňováním odkazu antifašistického boje. Posledními takovými příklady jsou podpora pokusu o barevný převrat v Bělorusku a připojení se k americké reakcionářské a imperiální agendě „za svobodu víry“ Mikea Pompea. Tolerance vlády, od níž si slibovali vedoucí představitelé KSČM získání „koaličního potenciálu“ čili osvědčení se jako učenlivé podržstrany, naopak podvázala důvěru lidí v KSČM, která se stala komplicem vlády vedené oligarchou.

KSČM nepřipravila své členy, své vedoucí představitele na krizi jako logickou variantu vývoje, ani teoreticky, ani prakticky. Nepokusila se vstoupit do společenských zápasů a získat nové síly. Strana neproměnila důvěru, která s ní byla spojovaná z desetiletí budování socialismu a nadějí, že socialismus je budoucností naší společnosti. Neprohloubila tuto naději, naopak odrazovala od ní a ústy svých představitelů i přitakávala antikomunistickému výkladu. Jednotlivci, kteří se pokoušeli do bojů vstupovat, neměli podporu v parlamentní tribuně, otázky nebyly vznášeny vůči tolerované vládě. To jen zvýšilo zcela oprávněnou nedůvěru veřejnosti ke KSČM. KSČM přenechala prostor populistickým protestním stranám jako je SPD či paternalisticky vystupující a ochranu slabých slibující ANO miliardáře Babiše, jemuž následně KSČM, která konečně naplnila sen svých vedoucích představitelů o zisku uznání „strany jako každé druhé“ sehrála úlohu laciné holky.

Prohloubila se dlouhodobá výhradní orientace na práci v zastupitelských systémech a izolace od společnosti a zejména pracujících. V rámci krátkodobého prospěchu vedoucí vrstvy stranických funkcionářů převedla stranu na úplnou závislost na příjmech ze státního rozpočtu v podobě příspěvku za volby. Obzor myšlení omezily principy parlamentního handlování plně přizpůsobeného fungování současného kapitalismu. Úzký (a zužující se) okruh zvolených zastupitelů v čele s místopředsedou sněmovny Vojtěchem Filipem, si uvykl na pravidelný nadstandardní příjem, což logicky podmiňuje i jejich společenské vědomí. Namísto toho, jak bylo a je klasickým principem komunistického hnutí, aby zastupitel zvolený za stranu měl příjem na úrovni pracujícího a zbytek odevzdával hnutí. Z poslaneckého klubu, který má být jednou z front boje komunistické organizace, se stalo skutečné vedení, obcházející jiné stranické orgány. Mutace v sociálnědemokratickou stranu se dovršila a s ní zmizel i důvod bytí někdejší komunistické strany. Zůstává tu mrtvý, který drží živé za nohu a znemožňuje tak utvoření revoluční komunistické strany. A i o to celá poslední desetiletí běží.

Fakticky byla tedy ve prospěch krátkodobého postupu, ve prospěch snahy o uznání systémově adaptované strany, kterou lze využít pro krytí kapitalistické vlády na připraveném

Komunistický svaz mládeže, z.s.

Ústřední rada

Politických vězňů 9, 111 21, Praha 1

e-mail: ksm@ksm.cz, web: www.ksm.cz

poli vymezeném nadnárodním a národním kapitálem, zahrazena budoucnost, podvázán historický účel komunistické strany - obrana zájmu pracujících, jejich bojů. A příprava pracující třídy k převzetí reálné moci, k novému socialismu a komunismu. A to jako jediné alternativě k všeobecné krizi, úpadku, kapitalistického vykořisťovatelského řádu, jenž se na každém kroku projevuje.

KSČM již dávno nahradila boj za socialismus parlamentním soužitím s kapitalismem. KSČM vyměnila práci v první linii mezi pracujícími za pohodlné uvelebení se v zastupitelských křesílkách a vyprázdňené žvanění v uzavřených prostorech stranických sekretariátů a zastupitelských kuloárů. KSČM vyměnila socialistickou budoucnost, kdy sám předseda KSČM Filip veřejně deklaroval svou víru, že on se socialismu nedožije, za eutanazii strany se stoletou tradicí na uspávacích kapačkách financovaných buržoazním státem. KSČM rezignovala na boj s imperialismem šířením iluzí o charakteru Evropské unie, podporou rozšiřování NATO nebo ospravedlňováním válečných zásahů, jako byl ten v Libyi. Za likvidaci naší strany, kterou komunisté tvrdě zaplatili, slízli smetanu ti, kteří ji přeměnili na sociální demokracii okresní úrovně.

Skutečnost, že vedoucí vrstvě strany nešlo o budoucnost hnutí, ale jen o jejich vlastní přítomnost a zajištění, jasně dokládá faktický nezájem o podporu a rozvoj jediné budoucnosti našeho hnutí - organizace komunistické mládeže. Projevilo se to mj. systematickým vytěšňováním Komunistického svazu mládeže z prostředí KSČM a praktickou rezignací na budování mládežnické organizace. Formální náhražka, jejíž základní kvalifikací je „neškodnost“, v podobě komisí mládeže se nikdy nestala životným projektem, protože byla polomrtvým dítětem partajního formalismu a konformismu.

Naproti tomu naše cesta, cesta komunistů není jednoduchá a žádá od každého, kdo se do práce a zápasu zapojí, své oběti. Tato cesta nepřináší komfortní příjem pro členy, neslibuje plat poslanců, členů dozorčích rad a místopředsedů parlamentu. Není krátká, protože bylo promarněno již mnoho času a výsledků úsilí generací našich předků i těch posledních. Je nebezpečná, protože umírající systém útočí, ničí, válčí a vraždí. Ale tato cesta je čestná a jako jediná uchrání lidstvo před kapitalistickým úpadkem a vede ke kvalitativně odlišné, socialistické společnosti. Je to cesta třídního boje pracujících, která si neklade menší cíl, než porazit kapitalismus a imperialismus. Komunistický svaz mládeže chce jít po této cestě.

Socialismus nebo barbarství!

Předsednictvo UR Komunistického svazu mládeže, z.s. 8. 10. 2020